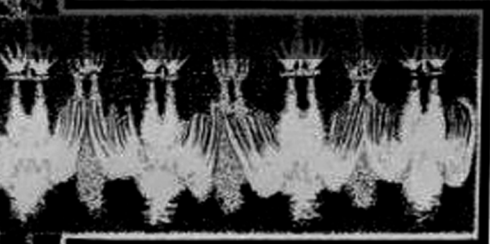

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΡΕΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗ ΜΑΖΙΚΗ ΣΦΑΓΗ ΖΩΩΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΟΙ μέρες των γιορτών του πάσχα σηματοδοτούν την προετοιμασία για μια ακραιφνή, ενιαία και ομοιόμορφη τελετή κατανάλωσης του είδους ζώων που ονο-

μάζονται αρνιά. Οι κάτοικοι ολόκληρου του ελλαδικού χώρου σαν «σώμα» επιτελούν τελετουργικά σχεδόν τη βρώση των αρνιών. Χιλιάδες αρνιά σουβλίζονται, εκατοντάδες χιλιάδες κότες εξοντώνονται για την παραγωγή των αυγών. Τις μέρες αυτές η σφαγή των αρνιών συντελείται σε μαζική κλίμακα στα «νόμιμα» εντατικοποιημένα σφαγεία όπου τα ζώα μπαίνουν στη σειρά ακούγοντας τις κραυγές και μυρίζοντας το θάνατο που έρχεται. Παράλληλα όμως στήνονται χιλιάδες αυτοσχέδια σφαγεία σε αποθήκες και αυλές για να καλύψουν την αυξημένη ζήτηση. Ζώα που σφάζονται με μαχαίρι στο λαιμό, πεθαίνουν αργά κατά την αποστράγγιση του αίματος ή ακόμα αργότερα κατά το γδάρσιμο και την αφαίρεση του δέρματος τους, για να αποτελέσουν το κεντρικό μενού στο τραπέζι της λαμπρής. Επειδή η εγχώρια παραγωγή δεν καλύπτει τη ζήτηση σε ζώντα εμπορεύματα (livestock) επιστρατεύονται μέσα σε άθλιες συνθήκες ζώα από ολόκληρη τη βαλκανική χερσόνησο και την τουρκία. Ροές έμψυχων σωμάτων, στοιβαγμένα για μέρες σε φορτηγά, νηστικά, χωρίς νερό, μέσα στις σωματικές τους απολήξεις για να φθάσουν κατευθείαν στη σφαγή στο λιγότερο χρόνο και κόστος.

Μέσα από αυτή τη σπισιστική λογική (σπισισμός = η αυθαίρετη διάκριση ανάμεσα στα είδη ζώων συμπεριλαμβανομένου και του ανθρώπινου ζώου) τα πτώματά τους πωλούνται στις δημόσιες αγορές, τα σουπτερ μάρκετ και τα κρεοπωλεία, είτε με το κιλό, είτε με το κομμάτι, είτε ως ολότητες. Ολόκληρα γδαρμένα αρνιά με το βλέμμα του θανάτου μας κοιτούν μέσα από τις βιτρίνες των συνοικιακών κρεοπωλείων ρωτώντας το γιατί. Οι περισσότεροι είτε λόγω συνήθειας, είτε λόγω πεποιθήσεων, είτε λόγω συμμόρφωσης στην κυρίαρχη κρεοφαγική νόρμα αποφεύγουν και απορρίπτουν το βλέμμα των αθύων, αγοράζοντας, ψήνοντας και τρώγοντας τις σάρκες τους.

Η σκληρή πραγματικότητα της βιομηχανίας κρέατος αντιτίθεται στο βουκολικό όνειρο του αγαθού ποιμένα που επιμένουν να συντηρούν οι ίδιες οι βιομηχανίες και οι άνθρωποι για να κατευνάσουν τις ενοχές τους. Μην ξεχνάμε άλλωστε ότι και ο ίδιος ο χριστός παρουσιάζεται ως καλός ποιμήν που βάζει τις ανάγκες των προβάτων του πάνω από τις δικές του. Σήμερα δισεκατομμύρια μη ανθρώπινα ζώα αποτελούν την πρώτη ύλη για μια παγκόσμια βιομηχανία μαζικής εκτροφής και σφαγής ζώων που αποτελεί τη μοναδική δυνατότητα εφοδιασμού κρέατος στους μαζικούς υπερπληθυσμούς των πόλεων. Πλέον οι γιγάντιες πολυεθνικές εταιρίες εκτροφής και σφαγής που επιχορηγούνται από τα κράτη να κάνουν αυτή τη σιχαμερή και ανενδοίαστη δουλειά στο μικρότερο δυνατό κόστος για το μεγαλύτερο δυνατό κέρδος έχουν απλώσει τα πλοκάμια τους σε ολόκληρο τον πλανήτη. Η βιομηχανία κρέατος συμβάλλει καθοριστικά στην αποψίλωση των δασών, την καλλιέργεια μεταλλαγμένων φυτών για ζωοτροφές, τη μόλυνση του νερού και του αέρα αλλά και την τεράστια κατανάλωση ενέργειας μέσα από τα παγκόσμια δίκτυα μεταφοράς των ζώντων ή τεμαχισμένων εμπορευμάτων. Χαρακτηριστικό πρόσφατο παράδειγμα αποτελούν τα πλοία όπου στοιβάχθηκαν χιλιάδες αγελάδες από τη λατινική αμερική με σκοπό τη μεταφορά τους στην τουρκία για σφαγή. Κατά το πέρασμά τους από το αιγαίο δεκάδες νεκρές αγελάδες ξεβράστηκαν στις ακτές των νησιών. Η βιομηχανία κρέατος και παραγωγής ζωικών προϊόντων, αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του τεχνοβιομηχανικού συστήματος, της μαζικής κοινωνίας και των δομών της κυριαρχίας.

Πάνω στην κρεοφαγία τίθεται ένα πιο ριζικό ζήτημα, σε τι κόσμο τελικά θέλουμε να ζήσουμε.

Μέσα από τη μαζική βιομηχανική εκτροφή, λόγω των ασφυκτικά στοιβαγμένων σωμάτων των ζώων μέσα σε κλειστούς περιορισμένους χώρους, είναι αναπόφευκτη η άνοδος της νοσηρότητας και η δημιουργία και εξάπλωση νέων ασθενειών με θύματα τα ίδια τα ζώα εκτροφής. Πολλές φορές αυτές αφορούν ζωνθρωπονόσους (ασθένειες που μεταδίδονται σε πολλά είδη ζώων συμπεριλαμβανομένων των ανθρώπινων) και παίρνουν διαστάσεις επιδημίας. Τότε εκατομμύρια ζώα σκοτώνονται είτε επειδή νοσούν, είτε προληπτικά με τους πιο φριχτούς τρόπους. Πολλά καίγονται ζωντανά ή πετιούνται σε λάκκους με καυτό νερό και μετά θάβονται ημιθανή. Τα ζώα δεν γίνονται αντιληπτά ως οντότητες παρά σαν ελαττωματικά εμπορεύματα προς καταστροφή, στερούμενα ζωής και του δήθεν «δικαιώματος» που λαμβάνει η ανθρωπότητα στην υγεία, τη ζωή και την ευημερία. Είναι χαλασμένα εξαρτήματα μιας μηχανής που απειλεί να εξαπολύσει τον όλεθρο, όπως με τον ιό H1N1. Όπως ειπώθηκε και παραπάνω οι ασθένειες αυτές δεν αφορούν τη «φύση» του ίδιου του ζώου αλλά το βιομηχανικό σύστημα εκτροφής που όπως και οι πόλεις κάνει τα ζώα ανθρώπινα και μη να αρρωσταίνουν και τις ασθένειες να εξαπλώνονται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς. Παράλληλα η εκτεταμένη χρήση αντιβιοτικών στην κτηνοτροφία κάνει τους ιούς και τα μικρόβια όλο και πιο ανθεκτικά και ισχυρά δυσχεραίνοντας την αντιμετώπισή τους.

Μιλάμε για το βιομηχανικό εργοστάσιο γιατί αυτό αποτελεί την βασική αλυσίδα ανεφοδιασμού των ζώων ως τροφής και με βάση αυτό πρέπει να σκεφτούμε τη σχέση μας με τα άλλα ζώα σήμερα. Παρόλα αυτά αποδίδουμε εγγενή αξία σε κάθε έμβιο ον και εναντιωνόμαστε στην εξημέρωση, την εκμετάλλευση και τη σφαγή σε κάθε κλίμακα και κάθε της μορφή.

ΚΡΕΑΣ, ΦΕΤΙΧΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΗ ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ

Τα ζώα δεν νοσούν μόνο κυριολεκτικά μέσα στο εργοστάσιο και το σφαγείο αλλά ολόκληρη η καταναλωτική κοινωνία βιώνει μια αλλοτριωμένη και αλλοτριωτική πραγματικότητα ζώντας μέσα στην πλάνη του εμπορεύματος. Η φетиχοποιημένη αντίληψη σχετικά με το κρέας στο δυτικό κόσμο μετά το β' παγκόσμιο πόλεμο ως αποκύημα της στέρησης τροφής που είχαν υποστεί οι πληθυσμοί, σε συνδυασμό με μια σύγχρονη εμμονή στο φαγητό με τη διαφήμιση και τη συνεχή προβολή συνταγών, εστιατορίων και εκπομπών μαγειρικής οδηγεί σε μια επιτελεστικότητα των εδωδιδμων σωμάτων (κρέας) πραγματοποιημένης μέσω του lifestyle. Τα σώματα των ζώων θεωρούνται a priori προορισμένα να τεμαχιστούν και να καταλήξουν στο πιάτο. Μια συνεχώς εμπλουτισμένη μόδα του αδηφάγου καταναλωτή που στο βωμό της αυτάρεσκης κάλυψης των επιθυμιών του μπορούν και πρέπει να θυσιαστούν όλα τα είδη ζώων. Όσο πιο σπάνιο, όσο πιο δαπανηρό, όσο πιο περιπλοκο και ενεργοβόρο για να παραχθεί ένα εμπόρευμα (έμβιο όν), τόσο περισσότερη αξία αποδίδεται στον καταναλωτή του. Πρόκειται για ένα φαύλο κύκλο από επίπλαστες απολαύσεις οι οποίες οδηγούν μέσα από τη συνεχή αναζήτησή τους σε μια ακόρεστη κατανάλωση που συνεπάγεται ένα διαρκές και ασφυκτικό αίσθημα ανικανοποίητου.

ἜΘΝΟΣ, ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ, ΑΝΘΡΩΠΟΚΕΝΤΡΙΣΜΟΣ

Το πάσχα όπως και οι άλλες γιορτές εθιμοτυπικής κατανάλωσης, δεδομένου ότι στη νεωτερική κοινωνία το θρησκευτικό αίσθημα έχει υποχωρήσει παρότι έχει αφήσει ανεξίτηλα τα σημάδια του, λειτουργούν συνεκτικά για την αναπαραγωγή των κυρίαρχων θεσμών όπως της οικογένειας και του έθνους. Αποτελούν μια διαδικασία ομογενοποίησης του υποτελούς πληθυσμού, αποσκοπούν στη δημιουργία κοινού συναισθήματος μέσω της εμπειρίας του συνεστιασμού. Την Κυριακή του πάσχα γιορτάζεται η ανάσταση του λεγόμενου θεανθρώπου (του οποίου ακόμα και η ιστορική ύπαρξη αμφισβητείται – μυθικισμός) που αναπαρίσταται μέσω της θυσίας του αμνού του θεού. Ένα ζώο λοιπόν, το αρνί, θυσιάζεται κατ' εικόνα του υιού του θεού που δεν είναι παρά ένα ανδρικό υποκείμενο. Για όσους ασπάζονται το χριστιανισμό είναι μια μέρα χαράς και συγχώρεσης. Μέσα από τη δολοφονία, το σουβλισμα και την κρεοφαγία ενός νεαρού ζώου που γεννήθηκε μόλις λίγους μήνες πριν (ίσως και τα χριστούγεννα μαζί με το «θείο βρέφος»!), η αγία πατριαρχική οικογένεια γιορτάζει την επιστροφή όσων ζουν μακριά και την επανένταξη των άσωτων μελών. Είναι η μέρα που όλοι υποχρεούνται να φάνε τη σάρκα του ζώου για να εξαγνιστούν, να διαπράξουν συμβολικά τη σφαγή για να λάβουν τη συγχώρεση. Όσες αντιστέκονται στην πατριαρχική επιβολή της γιορτής αυτής όπου οι cis άντρες ετοιμάζουν το κοκορέτσι (τυλιγμένα έντερα ζώων) και σουβλίζουν το αρνί, όσοι δεν επιθυμούν να συμμετέχουν σε αυτή τη διαδικασία θεωρούνται λιγότερο ή μη άνδρες έλληνες. Όσες αρνούνται να γιορτάσουν πάνω από το πτώμα του αρνιού, να τσουγκρίσουν αυγά, να φάνε τις σάρκες άλλων έμβιων όντων περιθωριοποιούνται και στιγματίζονται κατάφωρα ως «Άλλοι».

Η γιορτή όπου ζώα θυσιάζονται για να σωθεί η ανθρωπότητα από τις «αμαρτίες» της βρωμάει ανθρωποκεντρισμό. Αμαρτία για τη θρησκευτική συνείδηση αποτελεί η χαρά της ζωής, η απόλαυση και η άρνηση της υποταγής στον πατέρα, το σύζυγο, τον αφέντη, ενώ αντίθετα η εξημέρωση, η εκμετάλλευση και η σφαγή άλλων έμβιων όντων στο βωμό μιας επίπλαστης εθιμοτυπικής κατανάλωσης και του κέρδους είναι απόλυτα θεμιτά είναι καθ' όλα εν-τάξει.

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ. Η ΥΠΟΤΑΓΗ ΚΑΙ Η ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ.

Οι εξουσιαστικές σχέσεις εμπεδώνονται και ένας κόσμος ιεραρχικά δομημένος αναπαράγει τον εαυτό του. Αντίστοιχα η φύση αποτελεί απλά ένα πεδίο κατανάλωσης των βιομηχανικά παραγμένων προϊόντων. Δεν της αποδίδεται καμία εγγενής αξία παρά μόνο ως τοποθεσίας σύντομης απόδρασης από το αστικό περιβάλλον η οποία πρέπει να περιοριστεί, να εξορθολογικοποιηθεί για να παρέχει την αισθητική ομοιομορφία και την ασφάλεια που επιδιώκουν οι αστοί επισκέπτες. Δρόμοι πρέπει να διανοιχθούν, βουνά πρέπει να σμιλευθούν, άγρια ζώα να εκτοπιστούν για να γίνει το δάσος ένας χώρος αναψυχής. Γεμίζει η ύπαιθρος για περίπου 4-5 μέρες με σουβλές, ψησταριές, πλαστικά πιάτα, μαχαίρια και τενεκεδάκια έτοιμα να προκαλέσουν τις πυρκαγιές του καλοκαιριού.

Παρότι η παραπάνω ανάλυση θα μπορούσε να αφορά και την κατανάλωση φυτικών τροφών μέσα σε μια αλλοτριωμένη εξουσιαστική κοινωνία, χωρίς τη σάρκα των ζώων τίποτε δεν θα ήταν ίδιο. Ο φόνος και το αίμα λειτουργούν με διαφορετικό τρόπο σε συμβολικό επίπεδο παρότι γίνεται προσπάθεια να παρουσιάζεται το κρέας σαν κάτι απενοχοποιημένο και αποστασιοποιημένο από την προέλευσή του, το ίδιο δηλαδή το νεκρό ζώο. Η εξημέρωση άλλωστε των ζώων, αυτή η πιο ακραία μορφή εκμετάλλευσης και παρέμβασης στη φύση, εικάζεται ότι συντελέστηκε για να ικανοποιήσει την «ανάγκη» για τελετουργικές σφαγές. Συνεπώς η εκμετάλλευση των ζώων είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τις θρησκείες των εξουσιαστικά δομημένων κοινωνιών και λειτουργεί αναπαραγωγικά για τις ίδιες και το εκάστοτε σύστημα κυριαρχίας που υπηρετούν.

Έτσι λοιπόν υποστηρίζουμε ένα συνολικό πρόταγμα ολικής απελευθέρωσης που αφορά όλα τα ζώα και τη γη, άμεσα και άρρηκτα συνδεδεμένο με τη φυτοφαγία ως πρακτική άρνησης εμπέδωσης των εξουσιαστικών πρακτικών στην καθημερινή ζωή.

**ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΞΗΜΕΡΩΣΗ
ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΦΑΓΕΙΑ**